

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Strasbourg, 6. listopada 2015.
(OR. en)**

**2015/0028 (COD)
LEX 1620**

**PE-CONS 44/1/15
REV 1**

**ENV 447
AGRI 370
MI 436
COMER 93
PECHE 231
CODEC 974**

**UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O IZMJENI UREDBE (EZ) BR. 1007/2009
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O TRGOVINI PROIZVODIMA OD TULJANA I
STAVLJANJU IZVAN SNAGE UREDBE KOMISIJE (EU) BR. 737/2010**

UREDBA (EU) 2015/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 6. listopada 2015.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1007/2009
Europskog parlamenta i Vijeća o trgovini proizvodima od tuljana
i stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EU) br. 737/2010

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ Mišljenje od 27. svibnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu).

² Stajalište Europskog parlamenta od 8. rujna 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 1. listopada 2015. .

budući da:

- (1) Uredba (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća¹ donesena je s ciljem uklanjanja prepreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta zbog razlika u nacionalnim mjerama kojima se uređuje trgovina proizvodima od tuljana. Te su mjere donesene kao odgovor na moralnu zabrinutost javnosti zbog usmrćivanja tuljana potaknutu brigom za dobrobit životinja i na moguću prisutnost na tržištu Unije proizvoda dobivenih od tuljana koji su usmrćeni na način koji uzrokuje pretjeranu bol, tjeskobu, strah i druge oblike patnje. Takva je zabrinutost potkrijepljena dokazima iz kojih je vidljivo da se istinski humana metoda usmrćivanja ne može dosljedno i učinkovito primjenjivati i provoditi u posebnim uvjetima u kojima se odvija lov na tuljane. Kako bi se taj cilj postigao, Uredbom (EZ) br. 1007/2009 uvedena je, kao opće pravilo, zabrana stavljanja proizvoda od tuljana na tržište.

¹ Uredba (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL L 286, 31.10.2009., str. 36.).

- (2) Istovremeno, lov na tuljane sastavni je dio socioekonomije, prehrane, kulture i identiteta inuitskih i drugih autohtonih zajednica koji značajno doprinosi njihovoj egzistenciji i razvoju, izvor je hrane i prihoda potrebnih za život te održivo uzdržavanje zajednice, čuva i nastavlja tradicionalno postojanje zajednice. Zbog tih razloga lov na tuljane koji tradicionalno obavljaju inuitske i druge autohtone zajednice ne pobuđuje istu moralnu zabrinutost javnosti kao i lov na tuljane koji se provodi prvenstveno zbog komercijalnih razloga. Nadalje, opće je priznato da temeljni, gospodarski i socijalni interesi inuitskih i drugih autohtonih zajednica ne bi smjeli biti ugroženi, u skladu s Deklaracijom UN-a o pravima autohtonih naroda usvojenom 13. rujna 2007. i drugim relevantnim međunarodnim instrumentima. Osim toga, tri države članice (Danska, Nizozemska i Španjolska) ratificirale su Konvenciju o autohtonim narodima i plemenima u neovisnim državama (Konvencija br. 169) koju je 27. lipnja 1989. donijela Međunarodna organizacija rada¹. Zbog tih se razloga Uredbom (EZ) br. 1007/2009 iznimno omogućuje stavljanje na tržište proizvoda od tuljana koji su rezultat lova koji tradicionalno obavljaju inuitske i druge autohtone zajednice radi vlastite egzistencije i koji doprinosi toj egzistenciji.

¹ Konvencija br. 169 odnosi se, između ostalog, na pravo na samoodređenje autohtonih zajednica i njihovu kontrolu, u mjeri u kojoj je to moguće, nad svojim gospodarskim, socijalnim i kulturnim razvojem.

- (3) S obzirom na cilj Uredbe (EZ) br. 1007/2009, stavljanje na tržište Unije proizvoda od tuljana koji su rezultat lova koji obavljaju inuitske i druge autohtone zajednice trebalo bi uvjetovati time da se takav lov provodi vodeći računa o dobrobiti životinja na način kojim se bol, tjeskoba, strah i drugi oblici patnje koju doživljavaju ulovljene životinje umanjuju u mjeri u kojoj je to moguće, istodobno uzimajući u obzir način života inuitskih i drugih autohtonih zajednica i da je svrha tog lova povezana s egzistencijom. Stoga bi izuzeće odobreno za proizvode od tuljana koji su rezultat lova koji obavljaju inuitske i druge autohtone zajednice trebalo ograničiti na lov kojim se doprinosi egzistenciji tih zajednica.

- (4) Uredbom (EZ) br. 1007/2009 iznimno se omogućuje stavljanje na tržište proizvoda od tuljana i ako se lov provodi isključivo u svrhu održivog upravljanja pomorskim resursima. Iako se prepoznaje važnost lova koji se provodi u svrhu održivog upravljanja pomorskim resursima, u praksi takav lov može biti teško razlikovati od lova velikih razmjera koji se provodi prvenstveno zbog komercijalnih razloga. Time može doći do neopravdane diskriminacije u pogledu dotičnih proizvoda od tuljana. Stoga tu iznimku više ne treba predviđati. Ipak, uklanjanje izuzeća povezanog s održivim upravljanjem pomorskim resursima može stvoriti probleme u državama članicama u kojima se trupovi životinja koji su posljedica zakonitog lova na tuljane upotrebljavaju za izradu proizvoda od tuljana koji se stavljaju na lokalna tržišta povremeno i u malim količinama. Primjereno je da Komisija u svoju procjenu funkcioniranja, djelotvornosti i učinka Uredbe (EZ) br. 1007/2009 uključi informacije koje su joj stavljene na raspolaganje o provedbi Uredbe (EZ) br. 1007/2009, kako je izmijenjena ovom Uredbom, u tim državama članicama. Uklanjanjem tog izuzeća ne dovodi se u pitanje pravo država članica da nastave uređivati lov koji se provodi u svrhu održivog upravljanja pomorskim resursima.

- (5) Kako bi se osiguralo da se odobreno izuzeće u pogledu proizvoda od tuljana koji su rezultat lova koji obavljaju inuitske i druge autohtone zajednice ne upotrebljava za proizvode od tuljana koji su rezultat lova koji se provodi prvenstveno zbog komercijalnih razloga, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi delegirati Komisiji kako bi se, prema potrebi i na temelju dokaza, zabranilo stavljanje na tržište ili ograničila količina koja se može staviti na tržište proizvoda od tuljana koji su rezultat tog lova. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Važno je i da Komisija provede odgovarajuća savjetovanja s dotičnim zemljama podrijetla i s relevantnim dionicima. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

- (6) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu Uredbe (EZ) br. 1007/2009, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti da dodatno odredi administrativne aranžmane za priznavanje tijela koja mogu potvrditi usklađenost s uvjetima za stavljanje na tržište proizvoda od tuljana te za izdavanje i kontrolu potvrda i administrativne odredbe potrebne za osiguravanje usklađenosti s uvjetima uvoza proizvoda od tuljana za osobnu uporabu putnika ili njihovih obitelji, kao i da izdaje tehničke smjernice. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
- (7) Kako bi se olakšala provedba Uredbe (EZ) br. 1007/2009 i njezinih izuzeća, Komisija bi trebala obavijestiti javnost i nadležna tijela, uključujući carinska tijela, o odredbama te Uredbe kao i o pravilima prema kojima se proizvodi od tuljana koji su rezultat lova koji obavljaju inuitske ili druge autohtone zajednice mogu staviti na tržište.
- (8) Države članice trebale bi redovito dostavljati izvješća o aktivnostima koje se poduzimaju radi provedbe Uredbe (EZ) br. 1007/2009. Na temelju tih izvješća, Komisija bi trebala izvješćivati Europski parlament i Vijeće o provedbi Uredbe (EZ) br. 1007/2009, kao i o učinku na socioekonomski razvoj inuitskih i drugih autohtonih zajednica.

¹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (9) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihova opseg i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (10) S obzirom na to koliko je trgovina proizvodima od tuljana uređena Uredbom (EZ) br. 1007/2009, kako je izmijenjena ovom Uredbom, Uredbu Komisije (EU) br. 737/2010¹ trebalo bi staviti izvan snage.
- (11) Uredbu (EZ) br. 1007/2009 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

¹ Uredba Komisije (EU) br. 737/2010 od 10. kolovoza 2010. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o trgovini proizvodima od tuljana, (SL L 216, 17.8.2010., str. 1).

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1007/2009 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. dodaje se sljedeća točka:

„4.a „druge autohtone zajednice” znači zajednice u neovisnim zemljama koje se smatraju autohtonima na temelju činjenice da potječu od populacija koje su dotičnu zemlju ili geografsko područje kojoj zemlja pripada nastanjivale u vrijeme osvajanja ili kolonizacije ili utvrđivanja sadašnjih državnih granica i koje, neovisno o svojem pravnom statusu, zadržavaju neke ili sve svoje društvene, gospodarske, kulturne i političke institucije;”.

2. Članak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 3.

Uvjeti za stavljanje na tržište

1. Stavljanje na tržište proizvoda od tuljana dopušteno je samo ako su proizvodi od tuljana rezultat lova koji obavljaju inuitske ili druge autohtone zajednice, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) lov tradicionalno obavlja ta zajednica;

- (b) lov se obavlja radi egzistencije zajednice i doprinosi joj, među ostalim i radi prehrane i ostvarivanja prihoda potrebnih za život, a ne obavlja se prvenstveno zbog komercijalnih razloga;
- (c) lov se obavlja tako da se vodi računa o dobrobiti životinja, uzimajući u obzir način života zajednice te činjenicu da je svrha lova egzistencija.

Za uvezene proizvode od tuljana uvjeti navedeni u prvom podstavku primjenjuju se u trenutku ili točki uvoza.

- 1.a U trenutku stavljanja na tržište, uz proizvod od tuljana mora biti priložen dokument koji potvrđuje usklađenost s uvjetima iz stavka 1. („potvrda”).

Potvrdu na zahtjev izdaje tijelo koje je za tu svrhu priznala Komisija.

Takva priznata tijela neovisna su, nadležna za izvršavanje svojih funkcija i podliježu vanjskoj reviziji.

- 2. Odstupajući od stavka 1., uvoz proizvoda od tuljana dopušta se i ako je povremene prirode i obuhvaća isključivo robu za osobnu uporabu putnika ili njihovih obitelji. Priroda i količina te robe ne smiju upućivati na to da se ona uvozi zbog komercijalnih razloga.

3. Primjenom stavaka 1. i 2. ne narušava se ostvarivanje cilja ove Uredbe.
4. Komisija donosi provedbene akte za dodatno određivanje administrativnih aranžmana za priznavanje tijela koja mogu potvrditi usklađenost s uvjetima određenima u stavku 1. ovog članka te za izdavanje i kontrolu potvrda kao i administrativnih odredbi potrebnih za osiguravanje usklađenosti sa stavkom 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. stavka 2.
5. Ako postoje dokazi da se lov na tuljane provodi prvenstveno zbog komercijalnih razloga, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 4.a.kako bi se zabranilo stavljanje na tržište proizvoda koji su rezultat tog lova ili ograničila količina takvih proizvoda koja se može staviti na tržište. Posebno je važno da Komisija prije donošenja tih delegiranih akata slijedi svoju uobičajenu praksu i provede savjetovanja sa stručnjacima, uključujući stručnjake država članica.
6. Komisija donosi provedbene akte radi izdavanja tehničkih smjernica u kojima se navodi indikativan popis oznaka kombinirane nomenklature koje mogu obuhvaćati proizvode od tuljana podložne ovom članku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. stavka 2.”.

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 4.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 5. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od ...⁺. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 3. stavka 5. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

⁺ SL: molimo umetnuti datum stupanja na snagu ove Uredbe.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 5. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

4. Članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97*. Navedeni odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća **.
2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. U slučaju provedbenih akata koje treba donijeti na temelju članka 3. stavka 4., ako odbor ne dostavi nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

* Uredba Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima (SL L 61, 3.3.1997., str. 1.).

** Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”.

5. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 5.a

Informiranje

Komisija obavješćuje javnost, kako bi podigla svijest, te nadležna tijela i carinska tijela o odredbama ove Uredbe i pravilima prema kojima se proizvodi od tuljana koji su rezultat lova koji obavljaju inuitske ili druge autohtone zajednice mogu stavljati na tržište.”.

6. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Izvješćivanje

1. Do 31. prosinca 2018., a nakon toga svake četiri godine, države članice Komisiji dostavljaju izvješće u kojem utvrđuju koje su mjere poduzete za provedbu ove Uredbe.
2. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o provedbi ove Uredbe u roku od 12 mjeseci od završetka svakog razdoblja izvješćivanja iz stavka 1. Prvo izvješće podnosi se do 31. prosinca 2019.
3. U svojim izvješćima koja podnosi u skladu sa stavkom 2., Komisija procjenjuje funkcioniranje, djelotvornost i učinak ove Uredbe u postizanju cilja koji je njome određen.”.

Članak 2.

Uredba (EU) br. 737/2010 stavlja se izvan snage s učinkom od dana stupanja na snagu provedbenog akta koji treba donijeti na temelju članka 3. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 1007/2009, kako je izmijenjena ovom Uredbom.

Članak 3.

1. Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ova se Uredba primjenjuje od 18. listopada 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik